

τινος, ὅπερ ἐναυάγησε παρά τὰς νήσους Ἀλλάνδ. Τὸ πλήρωμα καὶ οἱ ἐπιβάται ἐδραμον πρὸς τὰς λέμβους. Ὁ Λᾶξ, ὅστις μέχρι τῆς τελευταίας στιγμῆς εἶχε μείνει πιστὸς εἰς τὸ καθήκον του πλησίον εἰς τὸν πλοίαρχον, ἐρρίφθη τέλος εἰς μίαν λέμβον, ἀλλ' αὕτη ἦτο τόσον γεμάτη, ὥστε ἀφενύκτως ἐμελλε νὰ βυθισθῆ διὰ τῆς προσθήκης ἐνὸς ἀνθρώπου ἀκόμη.

— «Ἐλεος! ἐφώναζε μὲ φωνὴν κατασπαράττουσαν εἰς ἐπιβάτης... δυστυχημένη γυναῖκά μου... παιδί μου!» Ὁ Λᾶξ ἐστράφη πρὸς τὸν ἀπηλπισμένον. Ἦτο νεαρὸς τις κόμης καλούμενος Φέρσεν, ὅστις ὑπρέτει ὡς ὑπολοχαγὸς εἰς τὸν πόλεμον τῆς Φινλανδίας καὶ τραυματισθεὶς ἐπανήρχετο εἰς τὴν Στοκχόλμην.

Ὁ Λᾶξ τὸν ἐλυπήθη καὶ ἀπεκδυθεὶς τὰ ἐνδύματα του «ἐγὼ δὲν ἔχω, ἀνέκραξεν, οὔτε γυναῖκα, οὔτε τέκνον», καὶ ἐρρίφθη εἰς τὰ κύματα. Ἡ λέμβος ἠλαφρώθη, ἐσώθη.

Ἀλλὰ καὶ ὁ γενναῖος Λᾶξ δὲν ἤθελε ν' ἀποθάνῃ. Ζωηρὸς καὶ εὐκίνητος κατώρθωσε κολυμβῶν νὰ καταφθάσῃ μετὰ πολλοὺς ἀγῶνας ἐρημόνησόν τινα, ὅθεν ἀλιευτικὸν τι πλοῖάριον τὸν ἔσωσε.

Ἐπανελθὼν μετὰ τινα χρόνον εἰς τὴν Στοκχόλμην ἀνεῦρε τὸν κόμητα Φέρσεν καὶ ἐνυμφεῦθῃ τὴν κόρην τοῦ κηπουροῦ του. Τρία ἔτη μετὰ τὴν γέννησιν τῆς Καρίνας ἡ σύζυγος τοῦ Λᾶξ ἀπέθνησκε. Ἡ κόμησσα, ἥτις δὲν ἠδύνατο νὰ λησμονήσῃ τὴν ἀφοσίωσιν τοῦ Λᾶξ, ἐζήτησε τὴν μικρὰν Καρίναν, ὑποσχομένη νὰ τὴν ἀναθρέψῃ ὡς κόρην τῆς. Ὁ Λᾶξ δὲν ἠδύνατο ν' ἀρνηθῆ, ἡ κόμησσα ἐτήρησε τὴν ὑπόσχεσίν τῆς. Δυστυχῶς δὲν ἔζησε πολλὰ ἔτη, ἀλλὰ καὶ ἀποθνήσκουσα δὲν ἐλησμόνησε τὴν Καρίναν καὶ τῇ ἐκληροδότησεν, ἂν ὄχι μεγάλην προῖκα, τοῦλάχιστον ἱκανὸν ποσὸν ἵνα μὴ ὑποφέρῃ στερήσεις.

Ὁ Λᾶξ ἐν τούτοις περιέμενε προβιβασμὸν. Προετιμήθησαν ἄλλοι κατώτεροί του καὶ αὐτὸς ὠρίσθη ἅμα λήξῃ ἡ θητεία του νὰ καταλίπῃ τὸ πολεμικὸν ναυτικόν. Οὐδεὶς ἠδυνήθη νὰ τὸν μεταπέισῃ, οὔτε ὁ Κ. Φέρσεν.

Ἡ πεικρία διότι τὸν εἶχον παραγκωνίσει, ὁ θάνατος τῆς κομῆσσης, ἡ ἀνησυχία του διὰ τὴν ἔκτοτε ἀδύνατον κρᾶσιν τῆς θυγατρὸς του, ἡ πεποίθησις ὅτι ψυχρότερον κλίμα θὰ συνέτεινεν εἰς τὴν ἐνδυνάμωσίν τῆς τὸν πειθηνάγκασαν νὰ ἔλθῃ νὰ ἀποκατασταθῆ ἐδῶ. Καὶ ἐδῶ ὅμως ἂν καὶ προεχώρησε πλέον ἡ ἡλικία του δὲν δύναται νὰ ζήσῃ ἡσυχον βίον. Ἦρχισε τὰ ταξίδια τῆς Σπιτζεβέργης καὶ τώρα θέλει πάλιν νὰ πλεύσῃ ἐκεῖ διὰ τὸν λόγον, τὸν ὅποιον ἠξέυρετε.

— Μὰ τὸν Θεὸν, εἶπεν ὁ Βλονδῶ, ὁ Λᾶξ εἶνε τίμιος καὶ γενναῖος ἄνθρωπος! Ἐπιθυμῶ νὰ τὸν γνωρίσω καὶ νὰ παραδεχθῶ ὅ,τι θέλει. Τί λέγεις, Μαρσέλ;

— Θέλω ὅ,τι ἀποφασίσετε, ἀπάντησε. Κατὰ

βάθος δὲ ἠσθάνετο πολλὴν συμπάθειαν διὰ τὸν Λᾶξ ἂν καὶ ὀλίγον ἐφρόντιζε περὶ τοῦ ταξιδίου τῆς θυγατρὸς του.

— Καλὰ, θὰ σκεφθῶμεν λοιπὸν μετὰ τὸ φαγητόν. Ὅπωςδῆποτε θέλω νὰ γνωρίσω τὸν Λᾶξ.

— Καὶ ἐγὼ ἐπίσης, εἶπεν ὁ Μαρσέλ.

— Πρὸ πάντων, προσέθηκεν ὁ πλοίαρχος ἀποτεινόμενος πρὸς τὸν Κ. Σπάρμαν, μὴ λησμονεῖτε τὴν ἐπισκευὴν τοῦ πλοίου μας.

— Ὅχι, ὄχι. Αὔριον τὸ πρῶτὸ θὰ ἦνε ἔτοιμον τὸ ὑλικόν.

— Σὰς εὐχαριστῶ καὶ πάλιν καὶ καλὴν νύκτα!

— Καλὴν νύκτα! Εἶμαι πάντοτε εἰς τὰς διαταγὰς σας.

— Λαμπρὸς τόπος! ἐψιθύριζεν ἀπερχόμενος ὁ Βλονδῶ, ὅστις ὅταν ἔπινε δύο φιάλας καμπανίτου, ἤθελε νὰ ἐναγκαλισθῆ, εἰ δυνατόν, ὅλον τὸ ἀνθρώπινον γένος! λαμπροὶ ἄνθρωποι! περιποιητικοί!

XAVIER MARMIER

Μίλος τῆς Γαλλίας: Ἀκαδημίας.

Ἔπεται συνέχεια.

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΑΙ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΤΗΣ ΣΕΡΒΙΑΣ

Α'

Μόνιμος στρατός. (Ἰανουάριος τοῦ 1876).

4 τάγματα πεζικοῦ (ἐκ ¼ λόγων ἕκαστον)	1920 ἄνδρες.
2 ἴλαι ἰππικοῦ	240 »
17 πεδινὰ κανονοστοιχίαι	1190 »
5 ὄρειναι »	350 »
1 τάγμα μηχανικοῦ (ἄνευ τῶν βαθμολόγων αξιωματικῶν)	300 »
1 τάγμα γεφυροποιῶν	300 »
1 στρατιωτικὴ ἀκαδημία.	

Διεύθυνσις τεχνικῶν καταστημάτων τοῦ πυροβολικοῦ.

(Κραγιουεβὰτζ) (établissements techniques):

- 1.^{ov} Ὅπλοποιεῖον.
 - 2.^{ov} Χωνευτήριον ὀρειχαλκίων πυροβόλων καὶ σιδηρῶν βλημάτων.
 - 3.^{ov} Ξυλουργεῖον, κιλίβαντοποιεῖον, ἀμαξοπηγεῖον, σφυροκοπεῖον, ἐργοστάσιον κατασκευῆς δερματίνων εἰδῶν, ἵπποσκευῶν, ζευγοσκευῶν, ἡμιονοσκευῶν κτλ., πρίων ἀτμοκίνητων κτλ.
 - 4.^{ov} Ἔργασάσιον διὰ τὴν κατασκευὴν σωλῆνων μεταλλίνων φυσιγγίων πεζικοῦ, πυροσωλήνων βλημάτων τοῦ πυροβολικοῦ.
 - 5.^{ov} Πυριτεχνουργεῖον 200 ἄνδρες.
 - 6.^{ov} Σχολεῖον μαθητευομένων τεχνιτῶν.
 - 7.^{ov} Πυριτιδοποιεῖον (Ἀστραγάρ).
- Δύο μεγάλαι ἀποθήκαι πολεμικοῦ ὑλι-

Ἐκ μεταφορᾶς 435,200

ΠΥΡΟΒΟΛΙΚΟΝ

Παρατάξεως:

24 κανονοσοιχίαι πεδιναί (τῶν 12 καὶ τῶν 4 λιτρῶν), ἐξ 8 τηλεβόλων ἐκάστη. Πυροβόλα βραδ.	192	}	6,500
21 κανονοστοιχίαι (τῶν 4 λιτρῶν) ἑλαφραὶ (τῶν ταξιαρχιῶν), ἐκ τεσσάρων πυροβόλων ἐκάστη	84		
9 ὄρειναι, ἐκ τεσσάρων πυροβόλων ἐκάστη	36		
	<u>312</u>		

ΠΥΡΟΒΟΛΙΚΟΝ

Θέσεων:

Διαφόρων ὀγκῶν καὶ διαφορῶν συστημάτων διὰ τὴν ἐξόπλιν τῶν ὀχυρωτικῶν ἔργων 250 ἕως 300

ΜΗΧΑΝΙΚΟΝ

6 τάγματτα καὶ λόχοι γεφυροποιῶν 3,000
444,700

Οἱ ἀκόλουθοι τοῦ στρατοῦ διὰ τὴν μεταφορὰν τῶν πολεμοφοδίων, τῶν σκευῶν τῶν σιτίων, φορητῶν νοσοκομείων, καὶ οἱ διὰ τ' ἀρτοποιεῖα, νοσοκομεῖα κτλ. ὑπελογίσθησαν ἐπακριβῶς, ἢ δ' ἀναλογία τῶν διαφορῶν τούτων ἀπαραιτήτων κλάδων τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας ὁμοῦ λαμβανομένων εἶναι 23 ἐπὶ ἑκατὸν μαχίμων. Οὕτως ἔξομεν

400 : 23 : : 145,000 : X καὶ X = 33,
 350 στρατιωτικοὺς ὑπαλλήλους, οἵτινες ἔχουσιν εἰς τὴν διάθεσιν καὶ διαχειρίζουσιν αὐτῶν 25,000 τετρατρόχα ὀχήματα συρόμενα ὑπὸ δύο ἵππων ἢ καὶ δύο βοῶν, ὡς καὶ 5,000 σαγματοφόρους ἵππους.

Τεχνῖται τῶν τεχνικῶν καταστημάτων τοῦ πυροβολικοῦ	500	}	4000
Ἔργαται ὡς καὶ ἐργάτιδες καὶ κατὰδικοὶ διὰ τὴν κατασκευὴν φυσιογίων	500		
Ῥάπτται, κατὰδικοὶ ῥάπτται καὶ ῥάπττραι διὰ τὴν κατασκευὴν στρατιωτικῶν ἐνδυμασιῶν	4000		

ΑΝΑΚΕΦΑΛΑΙΩΣΙΣ

Μάχιμοι 144,700
 Στρατιωτικοὶ ὑπάλληλοι 35,350
180,050

Εἰς τούτους δὲ δὲν συμπεριλαμβάνονται οἱ ἀστυνομικοὶ κλητῆρες καὶ ὑπάλληλοι, ὡς καὶ οἱ τῶν πόλεων νυκτοφύλακες καὶ τελωνοφύλακες, οἵτινες ἐν Σερβίᾳ ἔχουσι στρατιωτικὸν ὄργανισμὸν.

ΠΑΝΟΣ Θ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ
 Λογικὸς τοῦ Πυροβολικοῦ.

ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΟΥ

Ἡ φύσις εἶχε προικίσει ἀφθόνως τὸν κόμητα Καποδίστριαν διὰ τῆς πνευματικῆς ἐκείνης εὐκνησίας καὶ γοργότητος, ἥτις ἰδιάζει εἰς πάντας τοὺς νεωτέρους Ἕλληνας, καὶ οὐδεὶς ποτε δύναται ν' ἀρνηθῆ, ὅτι ἐπραξε πᾶν τὸ κατ' αὐτὸν, ὅπως ἀναπτύξῃ τὰ δῶρα ταῦτα. Τὴν ἔλλειψιν μεγάλης παιδεύσεως κατ' ὄρθρου νὰ ἀναπληροῖ δι' ἐνδελεχοῦς ἀναγνώσεως καὶ ἀσυνήθους μνήμης, ἥτις εἶχε πρόχειρον πάντοτε λόγιόν τι ἐκ τε τῶν ἀρχαίων καὶ νεωτέρων χρόνων. Ἐγγραφε μὲν δυσκόλως τὴν ἑλληνικὴν, ἀλλ' ἐλάλει αὐτὴν ὅμως εὐχερῶς καὶ ταχέως. Ὅσάκις ἐστερεῖτο ἐπιχειρημάτων, κατέφευγεν εἰς ἀξιώματα· πολλάκις δὲ τοῦ αἰσθήματος ἢ θερμότης συνεκάλυπτε τὴν ἔλλειψιν πεποιθήσεως· τὸν ἀντικτὸν ὅμως κατεῖχε τὴν ὑπέροχον ἐκείνην κοινωνικὴν εὐστοχίαν καὶ σύνεσιν, ἣν παρέχει ἢ ἐν αὐλαῖς ἀναστροφή, τὸ πανταχοῦ σπάνιον προτέρημα τοῦ ἐν δέοντι σιγῆν καὶ ἀκοῦειν, καὶ πρὸ παντὸς ἀπίστευτον δεξιότητα νὰ προσαρμόζῃ τὴν ὁμιλίαν αὐτοῦ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους, λαλῶν μὲν εἰς τὸν χωρικὸν περὶ τοῦ ποιμνίου του, εἰς τὸν ἱερέα δὲ περὶ τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ, εἰς τὸν πεπαιδευμένον περὶ τῆς κλασικῆς ἀρχαιότητος, καὶ εἰς τὰς κυρίας περὶ ποιήσεως. Ἐν γένει ἐγνώριζεν ὁ Καποδίστριας νὰ κολακεύῃ λεπτότατα τὴν κοινὴν γνώμην. Ἐννοῶν δὲ, πόσον σπουδαῖον εἶνε τὸ ἐξωτερικὸν τοῦ ἄρχοντος, καὶ ὅτι πολλάκις ἐν εὐκαιρῷ σεβαστότερον εἶνε κοινόν τι φόρεμα ἢ στολαὶ καὶ παράσημα, ἐφαίνετο ἐν ἀπλουστάτῃ ἐνδυμασίᾳ περιπατῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς τοῦ Ναυπλίου, καὶ μόνον αὐτοῦ κόσμημα φέρων τὸ κυανοῦν περιλαίμιον, ὅπερ εἶχε κεντήσει αὐτῷ ἡ κυρία Ἐὐνάρ. Μόνον δὲ κατὰ τὴν ἐν Πελοποννήσῳ ὁδοιπορίαν τοῦ ἀπεφάσισε νὰ φορέσῃ στολὴν, ἀφοῦ συνεβούλευσε τοῦτο ὁ Κολοκοτρώνης, παρατηρῶν αὐτῷ, ὅτι ὁ λαὸς ἐγονυπέτει ἐνώπιόν τοῦ προηγουμένου ἱππέως, ὃν ἐξελάμβανεν ὡς Κυβερνήτην ἕνεκα τῆς λαμπρᾶς αὐτοῦ ἀναβολῆς. Ἐν Ναυπλίῳ κατῴκει πενιχρὸν οἰκίσκον, σκοτεινὴν ἔχοντα τὴν αὐλὴν καὶ ξυλίνην τὴν κλίμακα· οὐδεμίαν δὲ ἴσατο πρὸ αὐτοῦ φρουρὰ, ὡς ἂν ἡ ἀγάπη τοῦ λαοῦ ἦν ἡ καλλίστη προσασία τοῦ Κυβερνήτου. Τὸ κύριον κόσμημα τῆς πρὸς ὑποδοχὴν αἰθούσης τοῦ ἀπετέλει ὁ ἥλιος· κυκλικόν τι δὲ ἀνάκλιτρον καὶ ἐν γραφεῖον ἦσαν τὰ μόνα τῆς ἐπιπλα. Εὐχαρίστως ἐλάλει ὁ πρῶν ὑπουργὸς τοῦ Ἀλεξάνδρου περὶ τοῦ λιτοῦ αὐτοῦ βίου. Πῶς εἶνε δυνατὸν, ἔλεγε, νὰ τραπῶ εἰς τὴν πολυτέλειαν, ὅταν ἡ Ἑλλάς καταστρέφεται σχεδὸν ἐκ τῆς παντελοῦς της πενίας; Οὕτω δὲ καὶ ἡ θίαυτα αὐτοῦ ἦν ἀπλουστάτη. Ὅ,τι ἀπαύστως ἐφῶνε πρὸς τοὺς Ἕλληνας: «τὰν σκάφαν σκάφαν, καὶ τὰν μάζαν μάζαν» ἐφαίνετο θέλων εἰς ἑαυτὸν πρῶτον νὰ ἐφαρμόσῃ. Ἐν μέσῳ